По коліях Італії,
Між гір, долин, полів,
Вистукують, вигрюкують
Шість тисяч поїздів.

В різні міста ідуть поїзди,
Сідай у вагон і їдь — хто куди,
Ідуть поїзди у Мілан, у Турін,
В П'яченцу, Віченцу, Фаенцу і в Рим;
Йдуть у Флоренцію, йдуть у Венецію,
Йдуть у Неаполь, у Парму, у Спецію...

Дійдуть до річки — не треба брести:
Їх по сухому проводять мости;
Дійдуть до моря — і з Реджо в Сіцілію
Пливуть поромом валкою цілою.

Якби шість тисяч цих составів
В одну колону хто поставив,
То довжина була б її
Від Альп аж до Калабрії.

І кожен состав веде машиніст,
Пильнує, де спуск, а де — переїзд.
Дасть пари — і поїзд іде на весь хід,
А схоче — зупинить машину, і квит!
Тому я раджу усім вам, синьйори:
Не зліть машиніста, бо буде вам горе.